ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ Μοσχάτου – Ταύρου

Τους τελευταίους μήνες βρίσκονται σε εξέλιξη τα έργα ανάπλασης του παραλιακού μετώπου Καλλιθέας – Μοσχάτου.

Οι υποσχέσεις και εξαγγελίες λένε για επαφή της πόλης με τη θάλασσα, αλλά το πρώτο που γίνεται είναι τσιμεντένια τείχη σε ύψος που εκτιμάται περίπου στα 11 μέτρα και θα μετατρέπουν τον παραλιακό δρόμο σε τούνελ, χωρίς να δίνεται επαρκής εξήγηση για τη σκοπιμότητα του έργου. Δε χρειάζονται λόφοι για να περάσουμε απέναντι.

Λογική φαίνεται η εξήγηση ότι από ψηλά το έργο φαίνεται ωραίο, από ψηλά το βλέπει το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ), μην ξεχνάμε ότι με δική του εντολή έγινε η μελέτη του Ιταλού αρχιτέκτονα Ρέντσο Πιάνο με βάση την οποία εκτελείται το έργο. Η παραλία Μοσχάτου – Καλλιθέας θεωρεί ότι είναι η αυλή του.

Ποιος νοιάζεται που οι κάτοικοι του Μοσχάτου θα το βλέπουν από κάτω; Ποιος νοιάζεται για το λαό; Φτάνει να πληρώνει και να ψηφίζει αυτούς που ψηφίζουν και υποστηρίζουν τέτοια έργα. Τα αντιπλημμυρικά έργα που θα θωρακίσουν τις περιοχές από καταστροφές έρχονται ως αντιστάθμισμα για να εξωραΐσουν ολόκληρη την ανάπλαση. Αυτό και η δημιουργία πάρκου στην περιοχή του Μοσχάτου είναι και τα επιχειρήματα Δημοτικής αρχής και αντιπολίτευσης για την υποστήριξη του έργου.

Ένα έργο που έχει προϋπολογισμό πάνω από 150 εκατομμύρια μέχρι τώρα και χρηματοδοτείται από το αποθεματικό της Περιφέρειας (300 εκ.), μιας περιφέρειας που δεν μπορούσε να χρηματοδοτήσει τα αντιπλημμυρικά της Μάνδρας με τις γνωστές τραγικές συνέπειες. Στη Μάνδρα δεν μπορούσε να ξεπεραστεί η γραφειοκρατία, εδώ γίνεται στο άψε σβήσε.

Ένα τέτοιο έργο και δεν έχει παρουσιαστεί ούτε η μακέτα του στο κοινό. Πώς ξέρουμε ποια θα είναι η εικόνα της παραλίας στο μέλλον; Πού είναι η οικονομική μελέτη διαχείρισης και

συντήρησης του πάρκου; Είναι δυνατόν να υπάρχει Φορέας διαχείρισης από την Περιφέρεια χωρίς συμμετοχή των όμορων δήμων; Έχει γίνει μελέτη κυκλοφοριακής ροής και επιβάρυνσης της περιοχής;

Ο παραλιακός χώρος μέχρι σήμερα είναι δημόσιος με ελεύθερη πρόσβαση. Θα είναι και στο μέλλον; Θα είναι πράγματι ένα πάρκο στη διάθεση των πολιτών; Η εμπειρία έχει δείξει ότι πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί σε όσα γίνονται για μας χωρίς εμάς. Να είμαστε έτοιμοι να διεκδικήσουμε το δημόσιο χώρο που μας ανήκει, την πρόσβαση σε μια θάλασσα που πάει όλο και πιο μακρυά.

ΤΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΜΟΣΧΑΤΟΥ – ΤΑΥΡΟΥ